

17-01-2018

Kerkenwacht Gruizenkerk

De kerkenwacht bestaat uit een groep vrijwilligers die er voor zorgt dat op donderdagochtend het Gruizenkerkje van 10.30 - 12.30 uur open is voor bezoekers; even een moment van meditatie, van stil gebed of om een kaarsje aan te steken en te luisteren naar Taizé-muziek. Maar ook uit belangstelling en nieuwsgierigheid naar de geschiedenis van dit historische kerkje. Een derde groep zijn oud-Sittardenaren of gemeenteleden die naar elders zijn verhuisd. Al met al een wisselende groep belangstellenden.

Wij zoeken dringend versterking voor ons team. Hebt u tijd en zin om met ons te komen versterken of wilt u meer informatie, neem dan contact met mij op per email of telefoon.

Wil Wessels046 -7370123wilwessels@gmail.com

Wil Wessels/Hans Pelman, 17-01-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2716, Subitem: 211.

27-05-2018

Lenteconcert in het Gruizenkerkje

Zondag 27 mei 19.30 u.

Vocaal Ensemble Arabesque o.l.v. Arno Kerkhof nodigt u uit voor een zonnige en warme zondagavond in het prachtige historische Gruizenkerkje in Sittard.

Medewerking aan dit afwisselende lenteconcert verlenen Bianca Lenssen (sopraan) en Angeline Scheijen (hobo).

Laat u verrassen door het beroemde hoboconcert van Cimarosa en prachtige arias van Händel en Giordani, afgewisseld met veelal onbekende pareltjes uit de koorliteratuur, o.a.:

Delen uit de Messa concertata a 4 voci Teodoro Casati

Cantabus Organis G.B.Casali

Ad dominum cum tribularer clamavi Antonio Lotti

Wohl mir, daß ich Jesum habe J.S.Bach

Een vrije gave is zeer welkom.

Activiteiten/Hans Pelman, 27-05-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 2963, Subitem: 211.

07-10-2018

Zin & Hapjes

Op zondagmiddag zinvol even bijpraten, maar niet op een lege maag natuurlijk. Er zijn statafels, er is een wijntje, er zijn hapjes, en er is een goed en misschien wat onvoorspelbaar gesprek op gang gebracht door een spitse column.

Op zondagmiddag zinvol even bijpraten, maar niet op een lege maag natuurlijk. Er zijn statafels, er is een wijntje, er zijn hapjes, en er is een goed en misschien wat onvoorspelbaar gesprek op gang gebracht door een spitse column.

Elk goed gesprek heeft trouwens eigenlijk iets van een verrassing. Op de achtergrond wordt er rustig muziek gemaakt. Af en toe worden we even stil om te luisteren.

Zo stellen we dat ons voor. Mooie middagen om erbij te zijn en misschien wel om mensen voor uit te nodigen.

Dus van harte welkom om vier uur, op de zondagmiddagen

Wanneer: zondag 7 oktober, 4 november 2018, 6 januari, 3 februari en 7 april 2019 om 16.00

uurWaar: In het Gruizenkerkje
Informatie: Irene Pluim, tel. 046- 4583183 irenepluim@home.nl of Bert Stuij, tel. 046-4200745

Activiteiten/Gerdien Zwartkruis, 07-10-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3100, Subitem: 211.

05-10-2018

ZinWandelingen

Een wandeling waarin stilte, bezinning en verbinding kernwoorden zijn.

Iedere eerste vrijdag in de maand is er een Zin-wandeling.

Een wandeling waarin stilte, bezinning en verbinding kernwoorden zijn. Verzamelpunt is het Gruizenkerkje, waar we om 9.00 uur vertrekken. Vanaf het kerkje lopen we eerst in stilte de stad uit, via de Putstraat richting de Rosakapel. Op die plek staan we even stil, om een korte tekst te horen waar we een tijdje mee door het veld gaan. Ieder voor zich, maar ook samen. We concentreren ons op onze stappen, op onze ademhaling, op de woorden of de vraag die we hebben mee gekregen. Halverwege het veld mag de stilte overgaan in ontmoeting. Aan het einde van de wandeling, vlak voor we het veld verlaten, horen we een zegenbede. Iedereen die wil kan meedoen met een Zin-wandeling. Het kan heel prettig zijn om tijd voor je gedachten en voor je ~~zie~~ ^{ziel} vrij te maken. En daarin soms ook verbinding te leggen met anderen.

Van harte welkom. Ook om daarna nog even wat te drinken en na te praten in het Gruizenkerkje (tot 11.00 uur). Aanmelden hoeft niet, maar zou wel heel fijn zijn.

Wanneer: vrijdag 5 oktober, 2 november, 7 december 2018, 4 januari, 8 februari, 1 maart, 5 april, mei vervalt, 7 juni 2019 van 9.00-11.00 uur
Waar: Het Gruizenkerkje
Informatie Irene Pluim, tel.046-4583183, irenepluim@home.nl

Activiteiten/Gerdien Zwartkruis, 05-10-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 3101, Subitem: 211.

07-10-2018

Zin en Hapjes inspireren!

7 oktober en 4 november

In oktober zijn we een nieuwe activiteit begonnen in het Gruizenkerkje. Eerste zondagmiddag van de maand Zin en Hapjes. Het kerkje is open van vier tot vijf, er is wijn, en zijn sapjes, en er zijn heerlijke en originele hapjes. Er zijn statafels voor een goed gesprek, er is een gesproken column en er is muziek, vaak live. In oktober deed Ralf Smeets de column, en die ging over geluk. Elly Meyers zong een aantal prachtige liederen over geluk en vriendschap. In november mocht ik de column maken, en deze keer ging die over hoop. Zo blijven we in de positieve sfeer, zou je kunnen zeggen. De muziek werd deze keer ondersteund met beelden, en allereerst werden we welkom geheten in het hotel de hoop met een lied van Matthijn Buwalda. Presidenten op de slaapzaal, zwervers in suites, en samen dansen in balzaal. Dat leek ons wel wat. Na de column nog een lied in onvervalst Suid Afrikaans Bring die Hoop Weer Terug. Door ruwe bolster Blanke pit zanger Jo Black. Hup, wat is hoop - dis as os harte na mense terugdraai.

Hoop, wat is hoop. Als jy struikel sal jy weer opstaan. Hoop, wees die hoop. Probeer het maar eens te verstaan!
https://www.youtube.com/watch?v=Vlujt0Q50UM&start_radio=1&list=RDVlujt0Q50UM

Als je de column nog eens na wilt lezen, dan vind je die hiernaast. We zijn enthousiast over deze nieuwe en inspirerende middagen in het Gruizenkerkje. Dus tot ziens op 6 januari, om 4 uur.

Bert Stuij

Irene Pluijm

Een Column over Hoop.

Geloof, hoop en liefde, deze drie - schreef Paulus in een mooie brief. En de grootste is de liefde, schreef hij er onder. Ik denk dat zijn blaadje toen vol was. Anders had hij er misschien onder geschreven: en de lastigste is de hoop.

Want hoop is lastig. Hoopvol zijn is moeilijk. Dat komt omdat hoop in de praktijk alles te maken heeft met onze situatie. Met de omstandigheden. Prachtig woord, vind ik dat trouwens. Omstandigheden. En die wisselen nogal.

Soms zit het mee, wie kent dat niet. Het leven is een zonnetje. Waar moet je dan op hopen? Dat het nog beter wordt?

Beetje onbescheiden is dat, een beetje teveel gevraagd misschien. We blijven een zuinig volkje. Een mooi en veilig leventje baart zelden hoop, eerder angst. Het kan zomaar minder worden. Zijn we daartegen verzekerd? Wat zijn die donkere wolken aan de horizon? Zijn er mensen die ook een stukje van onze koek willen, een te groot stukje misschien? De brug gaat omhoog, de poort gaat dicht. Houden wat we hebben. Hoop is moeilijk als het goed gaat.

Soms zit het tegen, soms heel erg tegen. Hoop kan dan helpen - het zal toch ooit wel beter worden - maar die hoop is kwetsbaar. Tegenvallers moeten elkaar niet te snel opvolgen of de hoop verdwijnt en maakt plaats voor cynisme. Berusting als je geluk hebt. Hopen is moeilijk als het meezit, maar nog moeilijker als het tegenzit, en vooral als het blijft tegenzitten. Zoals Alexander Pola ooit zei: het tegendeel van hoop is niet wanhoop, maar ervaring.

Hoop is ook lastig omdat je je soms zo machteloos voelt. En wie is er nu niet machteloos in deze razend ingewikkelde wereld, die je overspoelt via kranten, televisie en sociale media. Ik kom dat zelf tegen, in mijn eigen werk waarin ik me richt op duurzaamheid. Duurzame energie, schoon milieu, geen klimaatverandering, dat soort zaken. Hoopvol werk, zou je zeggen. Maar als je je inleest, dan sijpelt die hoop makkelijk weg. Het vergt een Godswonder dat kan natuurlijk altijd nog om de temperatuurstijging beneden de twee graden te houden, en we beginnen te begrijpen wat de gevolgen zijn als dat niet lukt. De werelddelen waar de bevolking het snelst groeit zullen te maken krijgen met droogte en honger, en er komen onvoorstelbare mensenstromen op gang. Oorlogen worden gevoerd om het schaarse vruchtbare land, het is al begonnen. Het ijs op de Noordpool verdwijnt, en de Groenlandse ijskap schuift, hopla, plons, de Atlantische oceaan in. Eilanden en kustgebieden lopen onder, en de zee wordt zo warm en zuur dat koraal en schelpdieren verdwijnen. Werken lijkt dweilen met de kraan open, angstig vraag je je af of hoop geen naïviteit is.

En voor hen die de macht wél hebben is hoop niet alleen lastig, maar soms ronduit gevaarlijk. Hoopvolle visioenen worden plannen over hoe de samenleving er uit moet gaan zien, en alles lijkt geoorloofd om er dan ook te komen. De hoop op een bijvoorbeeld - communistische heilstaat betekende dat er aan gewerkt moest worden, ten koste van alles, ten koste van miljoenen. Het duizendjarig rijk begon als een hoopvol Christelijk visioen. Maar de Nazi's hoemden hun Duitsland ook het duizendjarige rijk. Gelukkig bestond het nog geen 12 jaar, en dat was al veel te lang. Zelfs de hoop op een hemel kan afschuwelijk ontspreken, zelfmoordenaars blazen zich op in de hoop op zeventig maagden tot in de eeuwen

der eeuwen.

Hoop is lastig.

Maar u zult begrijpen dat ik deze column over hoop nu een positieve draai ga geven, om te voorkomen dat u geheel ontmoedigd uw gesprekken aan de statafels voort moet zetten. Van alle hoop ontdaan, zeg maar. Dat is niet de bedoeling!

Het inzicht dat daarbij kan helpen is van Vaclav Havel, de vroegere president van Tsjecho-slowakije. Dat bestond toen nog. Wat hij ontdekte, in zijn lange jaren van wisselende omstandigheden, is dat hoop nu juist helemaal niet moet

afhangen van wat we meemaken. Of van de situatie in de wereld. Of van onze positie. Hoop is iets van ons eigen hart.

Een kwaliteit van de ziel die ons dwars door alles heen richting geeft en op de been houdt. Laat ik een gedicht

lezen. Het wordt aan Havel toegeschreven, maar is waarschijnlijk van een onbekende dichter die zich op Havel baseerde.

Een gedicht uit zijn hart gegrepen.

De weg van de hoop.

Diep in onszelf dragen we hoop: als dat niet het geval is, is er geen hoop.

Hoop is de kwaliteit van de ziel en hangt niet af van wat er in de wereld gebeurt.

Hopen is niet voorspellen, of vooruitzien. Het is een gerichtheid van de geest, een gerichtheid van het hart, voorbij de horizon verankerd.

Hoop in deze diepe krachtige betekenis is niet het zelfde als vreugde omdat alles goed gaat of bereidheid je in te zetten voor wat succes heeft.

Hoop is ergens voor werken omdat het goed is, niet alleen omdat het kans van slagen heeft.

Hoop is niet hetzelfde als optimisme evenmin overtuiging dat iets goed zal aflopen.

Wel de zekerheid dat iets zinvol is afgezien van de afloop, het resultaat.

Naar Václav Havel

De zekerheid dat het zinvol is. Ik vind dat een prachtige definitie van hoop. We doen het er mee.

Maar lastig blijft het.

Bert Stuij

Activiteiten/Hans Pelman, 07-10-2018

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,

Nieuwsid: 3290, Subitem: 211.